

Naročite »Slovenca«!

»Slovenec« je vodilni, najbolj razširjeni, največji in najboljši slovenski dnevnik! Zavaruje svoje naročnike za **10.000 din** za primer smrtne nezgode!

Oglašujte v »Slovencu«!

MALI OGLASI

V malih oglaših velja vsaka beseda 1 din; ženitovanjski oglasi 2 din. Debelo tiskane naslovne besede se računajo dvojno. Najmanjši znesek za mali oglas 15 din. — Mali oglasi se plačujejo takoj pri naročilu. — Pri oglaših reklamnega značaja se računa enokolonska, 3 mm visoka petlitna vrstica po 3 din. — Za pismene odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamko.

Službe iščejo

Varuhinja otrok
Išče službo pri dobri krščanski družini. Marica Kozjek, Dol pri Sori, p. Medvode. (a)

Dekle išče službo
v bufetu ali podobno s 1. oktobrom. Naslov pove uprava »Slovenca« Maribor pod št. 1592. (a)

Mlad trgovski pomočnik
išče službo v trgovini mešane stroke. Naslov v upravi »Slovenca« Maribor pod št. 1588. (a)

Vajenci

Učenka
s primerno šolsko izobrazbo, pridna in poštena, se želi izučiti v mešani trgovini, najraje na deželi. Cenj. ponudbe na podružnico »Slovenca« v Celju pod »Poštena« št. 15.333. (a)

Umrli nam je po kratki, mučni bolezni naš ljubljani soprog, dragi oče, brat, stric in svak, gospod

Ivan Černeha

služitelj okrajnega sodišča

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v petek, dne 29. t. m. ob 4 popoldne izpred mrliške veže splošne bolnišnice na pokopališče k Sv. Križu.

Ljubljana, dne 28. septembra 1939.

Globoko žalujejo: Marija, soproga; Janko, sin in ostalo sorodstvo.

Pierre L'Ermitte: 25 Ljubezen - soprog ali Bog?

Iz francoščine s dovoljenjem avtorja

V tej verski zapuščenosti dvigne obe roki k nebu: »Moj Bog, moj Bog, usmili se me!« Toda naenkrat se dvigne in jezno vzkligne: »Bog? Ali je sploh tak Bog!«

-25. poglavje.

V tem trenutku zaročljajo v predstobi ključ, zvonec zabrni, vrata se odpro in zapro.

Včeraj, še danes opoldne, se je Lucija pri tem glasu vsa razživila od veselja. Soprog se je vrnil, njen dragi soprog!

Kako slabotna je prav za prav stavba naše sreče!

Lucija se naglo zapre v svojo sobico. Svoja blede lica in kolobar okoli oči pokrije nespretno s pudrom in šminco vseh barv.

Ni vajena teh pripomočkov za lepoto, hrani jih le za svoje prijateljice, ki si hočejo ali morajo pred obedom osvežiti lica.

Ona sama, rožni popek, jih ne potrebuje. Danes pa!

Njena usta bodo molčala in tudi obraz. Njeno neizmerno trpljenje bo ostalo skrivno.

Gilbert pride ves eleganten, zmagovalen. Ljubljivo poljubi ženo, ji ponudi šopek vijolic in pri tem podzavestno opazi, da se je na njej nekaj spremenilo. Obraz, celo njen glas...

Dasi je že itak puzen, zaprosi ženo, naj mu dovoli, da odpošlje njen telegram neznatnemu klijentu in s tem da nehote ženi časa, da se še bolj zbere.

Med večerjo napelje Lucija pogovor na vsakdanje stvari: kaj bo kuhala, kakšne opravke ima še danes.

Gilbert opazi, da le malo jé: »Saj je vendar dobra večerja! Izgleda, da nisi lačna?«

»Ne, boli me glava.«

»Tebe, glava? Prvič!«

Na srečo pride zdajci nek Gilbertov tovariš. Ko se oprostí gospe, da moti, prične praviti Gilbertu o nekem procesu, ki se bo naslednjega dne vršil.

Ta obisk reši Lucijo nezaželjene soprogeve zaupnosti. Včasih se je smejala, kadar je gospod Paulet po napornem dnevnem delu vzdihnil: »O solitudo, sola beatudo! O samota, edina blaženost!« Pred eno uro se je sama prepričala, kako resničen je ta rek.

Oh! Kako rada bi bila sama, da bi si čisto opomogla. Sama, da bi pretehtala od vseh strani položaj, v katerem se je znašla tako nepripravljena...

Če bi le ta tovariš hotel dolgo ostati pri njenem možu in ga celo odpeljati, magari za vso noč. Toda Gilbert se bo kmalu vrnil, ljubezni, z odprtimi rokami.

Kolikokrat so ji ljudje pravili, da možje lažejo, a ona je zmigala z rameni, češ morda res, a nje se to ne tiče!

Sedaj je njenih iluzij konec. Kaj ji še preostaja?

Kaj ji še preostaja? Celo življenje vendar, ki ga bo morala preživeti ob strani tega lažnjivca, ljubimca male ljubljene prijateljice. Fej!

V tem obupnem razpoloženju se je je polastila nenadno strahna, neodoljiva skušnjava. Da bi napravila sama konec vsemu neizprosному trpljenju!

Zare se na predal, v katerem je skrit samokres njenega moža.

Zares, tako enostavno bi to bilo. Naenkrat konec vsega! Ljudje bi mislili, da se je ubila iz neprevidnosti, ker ni znala ravnati z orožjem. Vsak dan se dogajajo slične nezgode ljudem. Vsi

Otroški kotiček

SLON SAMBO

(63) Nekaj pomorščakov, ki je to opazilo, je prihitelo k fantoma. Videli so, da je bil Filip na glavi ranjen. Napol onesvečenega so odnesli v kabino. Ko se je spet zavedel, je imel debelo obvezo na glavi. Filip mu je prinesel kozarec mleka, in tudi psiček Robi je prišel obiskat bolnika.

(64) Čez nekaj dni, ko je Filip že okreval, je dejal kapitan: »Pokazala sta dobro voljo, a za pomorščaka še nista godna. Kuharska pomočnika bosta in pri mizi mi bosta stregla.« To je bilo fantoma že bolj všeč.

Prodamo

50 zabojev
specijelno za jabolka, takoj ugodno prodam. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 15.657. (1)

Orehova jedrca
med in vosek dobite najceneje: Medarna, Šljubljana, Židovska ulica 6.

Mlekarno
novo vpeljano, brezkonkurenčno, prodam. - Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 15.648. (1)

Grozdje

smederevsko, dobro, sladko in poceni dobite pri

GOSPODARSKI ZVEZI

Tyrseva 29.

Posestva

Hiša z vrtom na Rakeku

št. 25 bo naprodaj na sodni dražbi v Cerknici dne 2. oktobra 1939 ob pol 9 dopoldne. Posestvo je sodno cenjeno 70.000 din. Najmanjši ponudek je 40.000 din. Hiša ima lepo lego in je v dobrem stanju. Kupec lahko prevzame hipoteko po dogovoru z Ljudsko posojilnico v Ljubljani. (p)

Tombola Rdečega križa v Ljubljani je preložena na 15. oktober 1939

Umrli nam je naša dobra mama, gospa

Ana Lužar

roj. Sevšek

Pogreb bo v soboto, dne 30. septembra ob pol 10. uri dopoldne v Višnji gori.

Višnja gora, dne 28. septembra 1939.

Zalujejo hčerke in soprog.

Glasba

Klavir
prodam za 1800 din. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 15.585. (g)

KUPUJTE PRI NASIH INSERENTIH!

Stanovanja

ODDAJO:

Prijazno sobo s kuhinjo v centru takoj oddam upokojenki za 200 din, ki bi mi za to stregla. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 15.662. (c)

SOBE

IŠČEJO:

Prazno sobo event. 2, po možnosti s centralno kujačo, strogo separiran vhod s stopnišča, v centru, iščem za takoj. Ponudbe v upravo »Slovenca« pod »Center« št. 15.647. (c)

ODDAJO:

Garsonijere velike, z vsem modernim komfortom, za eno ali dve osebi, primerne tudi za pisarno, oddam 1. novembra. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 15.665. (c)

Prispevajte za osrednji prosvetni »Slovenski dom« v Ljubljani!

Stroj za škropljenje in ognjegasne namene

rabljen, v dobrem stanju, kupimo. Ponudbe poslati na Publicitas d. d., Zagreb, Ilica 9 — pod št. 54.388.

V globoki žalosti javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da nas je po dolgi, mučni bolezni, previden s tolažili svete vere, za vedno zapustil ljubljani sin, gospod

France Košir

akademski slikar

Pogreb blagega pokojnika bo v nedeljo, 1. oktobra, ob 4 popoldne v Škofji Loki.

Škofja Loka, dne 28. septembra 1939.

Globoko žalujejo starši, bratje, sestre in ostalo sorodstvo.

bodo verjeli, da se je nehote ubila. Ko sta se vendar tako dobro razumela!

Vrtoglavica se je polastila. Kako jo vleče ta predal k sebi! Ve, čuti, da bo končano vse, če ga le odpre. Tako hitro bo vsega konec.

A zakaj ji je prav sedaj prišla na misel zgodba, ki ji jo je nekoč pripovedoval stric, pomorski oficir?

Nekega dne je zagledal s poveljniškega mostiča mladega mornarja, ki je obupaval ob pismu, katerega je prejel iz domovine. Mož se je sklanjal nad ograjo in nepremično zrl v morje, ki je bilo globoko kot njegova bolelost. Častnik je stopil k njemu in ga potkal po rami. »Kaj delaš tu, dečko?« — »Kaj delam?« — »Ali ti je težko?« — »Da« — »Kadar te tišči bolelost k tlom, ne glej dol, ampak navzgor!«

»Glej navzgor!« Prav tako bi ji rekel župnik Paulet.

Navzgor? Lucija zmigne z rameni... Navzgor? Kako usmiljenje jo le čaka gori! Take besede so nekoč pomenile nekaj zanjo.

Ali danes! Danes so le vprašanje negotovosti. Ali se naj opre na negotovost, ko se vse ruši okoli nje?

Znova se zagledajo njene oči na predal... »Pogum, Lucija, pogum!« ...

26. poglavje.

Lucija napravi korak naprej, iztegne roko proti usodnemu predalu.

Ze ga bo odprla... a v tem hipu se naglo vrne Gilbert. Sam ne ve, čemu se mu je tako mudilo.

Človek ima nevidne prijatelje... Gilbert je očividno popolnoma pozabil na ženin glavobol. Njegove misli se še mude pri obisku, ki ga je pravkar sprejel.

»Ah! Ta tovariš je sijajen fant, a tak pustež. Prišel je, da bi mu dal neke spise; ne morem

jih najti. Obljubil sem, da mu jih bom jutri gotovo prinesel. A kje so?«

Stika po knjižnici, odpira predal za predalom in navsezadnje odide v drugo sobo. Ko se vrne, opazi, da njegova žena joče in stiska robec med zobe, da ne bi zavpila...

Takoj zažene spise na stol in poklekne pred njo: »Toda kaj ti je, Lucija moja?«

»Oh! tvoja Lucija!«

»Kaj ti je?«

»Nič!«

»Si bolna?«

»Ne, nisem!«

»A nekakšen vzrok imaš vendar, da jočeš!«

»Morda...«

»No vidiš! Povej mi. Spravljáš me v blaznost!«

»Povedala sem ti, da me boli glava.«

»Zaradi glavobola ne joče tako energična žena, kot si ti, moja mala!«

»Moja — vedno ta beseda!«

Tedaj jo nežno prime za roke:

»Lucija, ljubljena, povej mi, čemu jočeš? Čemu jočeš? Tvoj soprog sem, ljubim te, obožujem!«

Lucija se vzravna, se umakne v kot sobe in iz izgnjenima rokama se ji kot vzdih iztrga iz ust:

»Moč! Gnusiš se mi!«

Omamljen ponovi Gilbert besede: »Gnusiš se ti?«

»Da, gnusiš! In če bi našla svojim občutkom še primernenjši izraz, bi ti ga zavpila v obraz!«

To je vse, kar je spravila iz sebe. Ne more se več vzdržati. Solze jo izdajo. Zdaj bo povedala prav vse!

V pretrganih stavkih, ki jih spremlja Gilbertovo odkimavanje, pripoveduje zgodbo o pismu, o svojem presenečenju, obupu, ki jo je pribral, da je odprla oni predal in našla revolver...

»Ubiti si se hotela?«